

Veľmi ma zaujal názov vašej knihy VIANOČKA UDATNÝ. Ako ste k nemu vlastne prišli?

JR: Vždy som chcel niečo napísať o Vianočkovi, zbojníkovi, medveďovi a princeznej, no a nakoniec som niečo napísal o drakovi. Vianočka Udatný je spojenie viacerých postáv, ktoré spája spolu náhoda.

Ste manželský pár, ktorý spolupracuje ako spisovateľ a ilustrátorka. Ako sa vám spolupracovalo pri tomto projekte (Vianočka Udatný).

VR: Väčšinou sa Juraj venuje niečomu inému, ale pri tomto projekte sme spolupracovali. Bola to taká skúška aj v tvorbe. Ale myslím, že sme spolupracovali v pohode, lebo sme každý robili niečo iné. Takže sme si do toho nejako „nekafrali“. Celkom dobre sa mi pracovalo, keby stále za mnou nechodili s otázkou: Kedy to už bude? Ale bola to taká terapia robiť si malilinké obrázky nulkou štetcom, ja som bola spokojná v tej fáze.

Priblížte nám trošku príbeh Vianočka Udatný.

JR: Je to príbeh ako sa stať a ostať človekom. To znamená, ako 103-ročný dedko so 103-ročnou babkou sa zmôžu na to, aby si vymiesili synčeka, ktorého pripravujú na reálny život. Reálny život sa deje v trochu extrémnych mantineloch. Vianočka sa dostane do pekla, dedko sa dostane do neba, Vianočka sa zamiluje do neviditeľnej Fujary Lopúchovej, ktorá sa v jednej chvíli premení na Konráda Lorenca.

VR: Tá rozprávka má taký široký záber, že to nie je primárne kniha len pre deti, môžu ju s humorom a s odstupom čítať aj dospelí práve pre tie surrealistické prechody. Poskytovala naozaj nesmierny priestor na nejakú slobodnú hru a tým, že nekreslím po jednom obrázku, mne to prišlo až také upokojujúce v porovnaní s tým animovaným filmom. V podstate celý život sa hrám, lebo ten animovaný film je tiež pre deti a podobne, takže je tam ten pokoj a v tej ilustrácii človek nepotrebuje veľký kolektív, produkčné zázemie, ale to, že naozaj sa môže zavrieť a žiť si s tým obrázkom ako keby sám, tak to som ja na tejto práci kvitovala asi najviac.

JR: Ja na tom najviac kvitujem, že Vanda vlastne ten príbeh, ktorý je naozaj v istých momentoch až možno príliš slobodný a príliš besný, Vanda ho uzemnila a upokojila. Vďaka tomu, že tie ilustrácie sú také, aké sú, sa to trošku podobá na knižku. A pokiaľ Vanda tvrdila, že to nie je knižka pre deti, ja si myslím, že je to knižka aj pre deti a úplne najpríjemnejšie by bolo, keby ju nejaký osvietený dospelý čítal s dieťaťom pekne doma pod perinou a spolu sa chichotali na veciach, ktoré to dieťa možno niekam posunú. Spoločné čítanie s mojimi deťmi som mal najradšej. Žiaľ, keď som písal túto knižku, už neboli také, aby boli ochotné so mnou tráviť toľko času.

VR: Úplne malinké deti, ktoré tú knižku pred spaním potrebujú ako nejakú terapiu nemajú, podľa mňa, ešte nastavený taký zmysel pre sarkazmus, iróniu a tieto veci. Ja by som ju odporúčala pre deti od desať a viac rokov.

Stretli sme sa tu na festivale zázračný oriešok. Vy ste v Piešťanoch prvýkrát?

JR: Prvýkrát sme na Orišku. Ale vieme o tomto festivale aj to, že už má za sebou deväť úspešných ročníkov. Túto knižnicu poznáme, je veľmi slávna, o piešťanskej knižnici sa toho hovorí veľmi veľa. A dokonca som tu už bol minimálne dvakrát na ilustrátorskej konferencii PIKTO, takže nie som tu, v Piešťanoch, prvýkrát. Viem o tom, že toto je jedna z knižníc, ktorá má veľmi široký záber, to vidieť aj na tom, koľko detí sem chodí aj na tento festival. Nie je to len tým, že niekto si tento festival vymyslí, ale aj tým, že niekto investuje do neho čas, to je vidieť.

VR: Ja som tu naozaj iba dnes a môžem povedať len iba ako to sledujem aj za minulé roky. Ja veľmi kvitujem všetko, čo sa tvorí pre deti, lebo myslím si, že je toho stále málo a toto je určené deťom a je ich tu pomerne dosť. To sa mi naozaj na tom páči.

Uvažujete o možnosti vašej účasti - spolupráce na ďalších ročníkoch festivalu? Má zmysel tento festival?

JR: Tento festival nemusí obhajovať svoju existenciu. Za tie roky od svojho vzniku – od r. 2001 – už môže stavať na tradícii. Perspektívu má a verím, že sa mu bude stále dariť, zlepšovať a zlepšovať to, čo je dnes už dobré.

Čo by ste odporučili organizátorom do budúcnosti? Vaše postrehy...

VR: Mne sa páči, že sú tu workshopy pre deti, je tu veľký priestor. Je to festival rozhlasových hier, možno by to chcelo ešte taký detský rozhlasový workshop. Lebo robia ho výtvarníci, robia sa animačné a myslím si, že medzi deťmi a v dnešnej digitálnej dobe by určite našli záujemcov na to, aby vyskúšali niečo nové, čo je rozhlasové.

JR: Toto ešte nie je? Tak si vymyslela niečo nové!

Ďakujem za rozhovor.

Akcia: Vianočka Udatný

Dátum: 19. 5. 2016

Autorka rozhovoru: Alexandra Pastorková

